

τῆς Ὁρλεανίας: « Ἐπιθυμῶ, εἶπεν, ὅ,τι ἐπιθυμεῖ καὶ ὁ ἀδελφός μου. » (δηλαδή ὁ Φραγκίσκος α.). ὁ στρατηγὸς ἐνόμισεν ὅτι ἡ ὑπόσχεσις αὕτη ἦτον ἱκανὴ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν βασιλέα του. Ὅταν ὁ Κάρολος ἐφθασεν εἰς Βαλανσιέννην, ὁ στρατηγὸς τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ὑπόσχεσίν του· ἀλλ' οὗτος ἀπεκρίθη ὅτι οὐδὲν ὑπεσχέθη· ὁ στρατηγὸς δασαρεστήθεις εἶπε, « Δὲν μοι εἶπατε ὅτι ἐπιθυμεῖτε νὰ κάμνητε ὅ,τι ἐπιθυμεῖ καὶ ὁ ἀδελφός σας; » — Εἶναι ἀληθές, ἀπεκρίθη ὁ Κάρολος: ἐπιθυμῶ ὅ,τι ἐπιθυμεῖ καὶ ὁ ἀδελφός μου· ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ἐπιθυμεῖ τὸ δουκάτον τοῦ Μιλάνου, καὶ ἐγὼ ὡσαύτως τὸ ἐπιθυμῶ. »

Ἐάν ὁ ἔρως, φίλη μου, ἀθῶος θυμιάζῃ,  
μὴν τὸν πιστεύης, ἐπειδὴ  
τὰ βέλη ἑτοιμα κρατεῖ,  
καὶ τὴν ψυχὴν θαμιάζει.

Καθὼς τὸ βέμμα ἀπατᾷ ἐν τέχνῳ καὶ τὸ σύρει  
τὸ ὑπουλὸν τοῦ τὸ νερὸν  
καὶ ἂν ἐν βῆμα σφαλερὸν  
πατήσῃ, τ' ἀποπνίγει,

Οὕτω καθεὶς ἔς τοῦ ἔρωτος τὸ πρῶτον βῆμα χαίρει,  
ἀλλὰ ὁ ἔρως τὸν ὠθεῖ,  
καὶ μάτην πλέον προσπαθεῖ  
τὸ βῆμα ἄλλου νὰ φέρῃ.

A. I. Σ.

## ΑΣΜΑΤΙΟΝ.

Εἰς τὸ: « Ἄν ἦτο τὸ τρόπος ν' ἀνακαλύψῃς. »

Σκληρὰ θυμᾶσαι ποσάνις μ' εἶπες  
Ποσάνις μ' εἶπες πῶς μ' ἀγαπᾷ!  
Καὶ τώρα κάμνεις πῶς δὲν με εἶδες,  
Κ' ἔταν με βλέπης χαμογελάς!

Σκληρὰ δὲν ἦσο, πῶς μετεβλήθης,  
Πῶς μετεβλήθης ἐξαφνικὰ!  
Γλυκεῖα φίλη, πῶς με ἠρνήθης,  
Κ' εἰς ἄλλον λέγεις λόγια γλυκὰ;

Εἰς ἄλλον λέγεις, « ἔρως μου εἶσαι,  
ἔρως μου εἶσαι παντοτεινός. »  
Ἐμένα πλέον δὲν συλλογεῖσαι,  
Παρῆλθ' ὁ χρόνος ὁ περσυνός!

Τί χρόνος ἦτον ὁ περασμένος,  
Χρόνος ἐρώτων, χρόνος γλυκῆς  
Καὶ πολὺ πλέον εὐτυχισμένος  
Τῆς ἐποχῆς μου τῆς παιδικῆς!

Περνᾷ εὐκόλως, φίλη, ὁ χρόνος,  
Ἡ λύπη ὅμως παντοτεινὰ  
Μένει ἔς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀπόνως  
Τὸν θανατόν τε ἑλαινά!

ὁρῶν τὸν ἄνθρωπον

## Τῇ ΦΙΑΤΑΤῇ ΜΟΙ Μ.

« Ah ! prends garde à l'amour, il menace la vie. »

(Mme Valinore).

« Ὁ ἔρως εἶναι κάτοπτρον εἰς τὰς ἀρχάς, ὦ νέα,  
εἰς τὸ ἔπος ἢ γυνή·  
τὰ κάλλη τῆς νὰ θεωρῇ  
ἀρέσκει τὴν ὥραια. »

Καὶ πρῶτον μὲν ἡ ἀρετὴ εἰς τὴν ψυχὴν οἰκοῦσα  
διώκει μετ' ἐπιμονῇν,  
παντὸς κακοῦ ἐπιδρομὴν,  
τὸ αἰσθημα ὑψοῦσα.

Ἀλλ' ἂν μικρὸν παραφερθῇ ὁ ποῦς εἰς ἄλλο βῆμα,  
ἄβυσσος αἴφνης ἀχανὴς  
ἀνοίγεται, καὶ πίπτων τις  
σκληρὸν ἐβρίσκει μνημα.